

Doğa Ve İnsan Ruhü

– Sıpiritüalist · 08 Mayıs 2026

Gözümün değdiği yer mavi gök, deniz.
Tenimin dokunduğı yer sarı, kızıl, yeşil.
Kalbim doğaya meftun.
Rüya alemi, dört mevsim.
İklimler kokusunu getirir çocukluğumun.
Yeşerir umutlarım.
Nadide gökkuşacağı vurgunuyum..

Sonsuzluğu çağırıştır doğanın canlılığı.
Sonbaharı ayrı tat, ilkbaharı ayrı.
Kışın küser doğa nazlı nazlı,
Onun da vardır heybeti, gizemli sesi.

Güneş parlar yazları,
Göz kamaştırır ışığı,
Hele bir de renk cümbüşü çiçekler yok mu?
Her hali başka güzel,
Dört mevsim tabiat.

Yağmuru duygulu,
Rüzgarı sevdalı.
At kendini doğanın kucağına,

Dinsin gönül sızısı.
Kokusunu çek içine,
Ruhun dinlensin.
Yaşam coşkusu gelsin.

Bağrındaki nice canlıyla,
Toprağının kokusuyla,
Vazgeçilmez doğanın huzuru.

Alıp başını gidesin gelir,
Güzel havalarda.
Ne gam ne keder,
Sen, gün ve kuşlar bahtiyar.